

Rozprawy sejmu wiedeńskiego Nr. 3.

Spis deputowanych sejmu wiedeńskiego.

Dla lepszego obznajomienia się ze składem sejmu, zamieszczamy dla naszych czytelników spis wszystkich deputowanych, którzy się do dnia 13 lipca w komisji sejmowej zgłosili.

1. Ambrosch Michał, komisarz obwodowy, z Lack w Ilirji.
2. Andrusiak Hier., rolnik, z Skolego w Galicyi.
3. Bach Alexander, Doktor, z przedmieścia Wiedenia w Wiedniu.
4. Bauer Jerzy, młynarz, z Waidhofen nad Thają w Austrii niższej.
5. Bebar Jan, rolnik, z Raiz w Morawii.
6. Beck Józef, lekarz z Telsz w Morawii.
7. Beinbauer Antoni, Doktor, Fizyk miejski, z Wagstadt w Morawii.
8. Bętkowski Nikodem, Doktor med., z Wieliczki w Galicyi.
9. Bielecki Adam, pleban r. l., z Radymna w Galicyi.
10. Biliński Seweryn, z Gliniau w Galicyi.
11. Bittner Jan, Doktor med., z Hohenstadt w Morawii.
12. Błoński Cyryl, pleban r. l., z Jabłonowa w Galicyi.
13. Bodnar Michał, rolnik, z Radowice w Galicyi.
14. Boese Ferdynand, właściciel dóbr, z Hradiaz w Morawii.
15. Bogdaś Tomasz, włościanin, z Tarnowa w Galicyi.
16. Brandl Mathias, kmięć, z Neufeld z Austrii wyższej.
17. Brazdil Wiktor, prawnik, z Holleschau z Morawii.
18. Buszek Michał, mieszczanin, ze starego Sącza w Galicyi.
19. Call Alojzy, baron, c. k. radca nadworny, z Meran w Tyrolu.
20. Catinelli Karol, k. angielski pułkownik pensyonowany, z miasta Görz w Istrii.
21. Cavalcabó Edward baron c. k. radca krajowy, z Gratzu w Styryi.
22. Ciepiał Sebastyan, włościanin, z Mielca w Galicyi.
23. Cerne Antoni, właściciel dóbr, z Monfalcone w Istrii.
24. Clementi Karol, c. k. sędzia, z Pergino w Tyrolu.
25. Czuperkowiec Miron, włościanin, z Gurahumura na Bukowinie.
26. Defranceschi Karol, c. k. sądowy protokolista, z Pizino w Istrii.
27. Demel Józef, prawnik, z Prosnitz w Morawii.
28. Doblhof Antoni baron, minister, z Wiednia, z 2go obwodu w mieście z Austrii niższej.
29. Dobrzański Aleksander ksiądz obrz. gr. kat. ze Sanoka w Galicyi.
30. Dolinezuk Iwan, włościanin, ze Suczawy na Bukowinie.
31. Dollschein Mathias, c. k. poczmistrz, z Loitsch w Ilirji.
32. Domiukusz Jędrzej, rządca dóbr Seckau, z Pettau w Styryi.
33. Drauss Mikołaj, właściciel dóbr, z Głogowa w Galicyi.
34. Duniewicz Edward właściciel dóbr z Narajowa w Galicyi.
35. Durbasiewicz Jan, prawnik, z Gorlic w Galicyi.
36. Dworzak Jan, wójt dziedziczny i posiadacz gospodarstwa, z Kunststadt w Morawii.
37. Dyniec Józef, włościanin, ze Sokala w Galicyi.
38. Dziwakowski Jędrzej, włościanin, z Żydaczowa w Galicyi.
39. Eichler Jan, z Seitenstadu w Austrii niższej.
40. Engelhofer Karol, dzierżawca dóbr, z Leoben w Styryi.
41. Fachinetti Michał, prywatyzujący, z Monny w Istrii.
42. Faschank Jan, aptekarz i mieszczanin, z Neutitschan w Morawii.
43. Feifalik, Jan, radca magistratualny, z Sternberg w Morawii.
44. Firakranz Henryk, mieszczanin, z Krems w Austrii niższej.
45. Fischer Alojzy, Dr. nadworny i sądowy adwokat, z prowincyi Salzburg w Austrii wyższej.
46. Fischer Józef, piwowar, z Brucku nad Leitą w Austrii niższej.
47. Fischhof Adolf, doktor med. z Wiednia przedmieścia Matzleinsdorf w Austrii niższej.
48. Forcher Mikołaj, burmistrz, z Judenberg w Styryi.
49. Frantzl Franciszek, burmistrz, z Kromau w Morawii.
50. Fritsch Egid, kmięć i rzeźnik, z Zistersdorf w Austrii niższej.
51. Fussl Ferdynand, właściciel folwarku z st. Poelten w Austrii niższej.
52. Fuster Antoni, c. k. profesor, z Wiednia przedmieścia Mariahilf, w Austrii niższej.
53. Gabrys Bartłomiej, rolnik, z nowego-Sącza w Galicyi.
54. Geier Georg, kupiec, z Neudegg w Ilirji.
55. Galler Bogumił, mieszczanin i oberzysta, z Lankowicz w Styryi.
56. Ganzwohl Franciszek, dr. praw, z Buczowiec w Morawii.
57. Gleispach Karol hrabia stanowy deputowany, z Felsbach w Styryi.
58. Gobbi Ferdynand, doktor med. z Triestu w Istrii.
59. Goj Stefan, włościanin, z Zaleszczyk w Galicyi.
60. Goldmark Józef, doktor med. z Wiednia przedmieścia Schottenfeld w Austrii niższej.
61. Goriup Antoni, komisarz, z Tolmem w Istrii.
62. Gredler Jędrzej dr. nadworny i sądowy adwokat, z Schwac w Tyrolu.
63. Gschnitzer Mateusz burmistrz, z miasta Salzburg w Austrii wyższej.
64. Gujtkowski Michał, pleban, z Wojnilowa w Galicyi.
65. Hagenauer Jan, hurtownik, z Triestu w Istrii.
66. Halm Józef, właściciel realności, z Leibnitz w Styryi.
67. Halpern Abraham, kupiec, ze Stanisławowa w Galicyi.
68. Harmacj Błażej, rolnik, z Mikuliniec w Galicyi.
69. Hechenfelder Ferdynand, włościanin, z Voklaburg w Austrii wyższej.
70. Hein Franciszek, krajowy adwokat, z w Szlązku.
71. Hellrigl Alojzy sądowy adjunkt, z Brunek w Tyrolu.
72. Herndl Mateusz, kupiec, z Grein w Austrii wyższej.
73. Hodurek Karol, mieszczanin i posiadacz domu, z Cieszyna w Szlązku.
74. Hofer Antoni, właściciel folwarku, z Freistadt w Austrii wyższej.
75. Holzknecht Ignacy, radca magistratualny, z Nikolsburg w Morawii.
76. Hönig Jan, profesor przy politechnicznym instytucie, z Aussee w Morawii.
77. Hrehoruk Józef, rolnik, z Delatyna w Galicyi.
78. Hubicki Karol, posiadacz dóbr, z Olejowa w Galicyi.
79. Huemer Jan, oberzysta, z Effording w Austrii wyższej.
80. Hyciek Adalbert, doktor med. z Żywicy w Galicyi.
81. Jakubowski Józef, doktor med., proto-medicus, z Krakowa w Galicyi.
82. Ingram Jan baron, prywatyzujący, z Botzen w Tyrolu.
83. Kański Mikołaj, mieszczanin, z Gdowa w Galicyi.
84. Kapuszcak Iwan, włościanin, ze Sołotwiny w Galicyi.
85. Kautschitsch Mathias, nadworny i sądowy adwokat, z Lublany w Ilirji.
86. Kirsti Blasilius, włościanin, z Sadogóry w Galicyi.
87. Klausner Michał, wieśniak, z Kirchdorf w Austrii wyższej.
88. Klebelsberg Hironim, burmistrz, z Innsbruku w Tyrolu.
89. Kobuzowski Czesław, posiadacz dóbr, ze Zmigroda w Galicyi.
90. Kobylica Łucyan, włościanin, z Wisznicza w Galicyi.
91. Königshofer Karol, posiadacz realności, z Gratzu w Styryi.
92. Konopka Józef, dzierżawca, z Skawiny w Galicyi.
93. Kosakiewicz Szymon, wikary, z Myślenic w Galicyi.
94. Koszowski Stanisław, właściciel dóbr, ze Sambora w Galicyi.
95. Krański Edward, właściciel dóbr, z Dobromila w Galicyi.
96. Kowarz Dominik, mieszczanin i kupiec, z Purein w Morawii.
97. Krause Jan, nauczyciel prywatny, z Jarosławia w Galicyi.
98. Krause Karol, właściciel folwarku, z Baden w Austrii niższej.
99. Hruchowski Jan, włościanin, z Horodenki w Galicyi.
100. Krzyżanowski Józef, dr. praw, z Krakowa w Galicyi.
101. Kudler Józef, niższo-austr. radca rządowy, z Wiednia, z przedmieścia Laimgrube w Austrii niższej.
102. Kudlich Jan, doktorant praw, z Remisch w Szlązku.
103. Kutschera Józef, oberzysta, z Gross-Meseritsch w Morawii.
104. Langie Karol, mieszczanin, z Krakowa w Galicyi.
105. Lasser Józef, dr., aktuariusz nadwornej prokuratury, z Werfen w Austrii wyższej.
106. Latzel Józef, właściciel dóbr, z Weidenau w Szlązku.
107. Leithner Jan, chałupnik, ze Stokerau w Austrii niższej.
108. Leithner Michał, właściciel folwarku, z Urfahr w Austrii wyższej.
109. Lejczak Maciej, włościanin, z Trembowli w Galicyi.
110. Leśniuk Stefan, włościanin, z Kołomei w Galicyi.

111. Lindinger Georg, ekonom, z Ried w Austrii wyższej.
112. Łomnicki Jan, pleban i dziekan, z Turki w Galicyi.
113. Longhamps Georg, doktor med. z Liska w Galicyi.
114. Madonizza Antoni, dr. adwokat, z Capod'Istrii w Istrii.
115. Macieszkiewicz Jan, kameralny justiciarusz, z Drohobycza w Galicyi.
116. Machalski Maxymilian, dr. praw, z Brzeska w Galicyi.
117. Makuch Jan, wikary, z Jordanowa w Galicyi.
118. Mannheim Isaak Noah, mowca gminy izraelickiej w Wiedniu z Brodów w Galicyi.
119. Macher Michał, mydlarz i właściciel folwarku, z Gross-Encersdorf w Austrii niższej.
120. Martini Jan, wójt, z Podhajec w Galicyi.
121. Mascha Ignacy, właściciel folwarku, z Weitra w Austrii niższej.
122. Mathias Maximilian de Treustadt, dr. nadworny i sądowy adwokat, z Herma-gor w Illiryi.
123. Mayer Rajetan, dr., xięcia Lichtensteina radca justiciarny, z Berna w Morawii.
124. Meindl Georg, ekonom z Mattighofen w Austrii wyższej.
125. Meyer Michał, właściciel dóbr, z Wels, w Austrii wyższej.
126. Mickl Józef, właściciel dóbr, z Gleisdorf w Styrii.
127. Miklositsch Franciszek, doktor praw, z Leonhardt w Styrii.
128. Mitterndorfer Józef, włościanin, ze Steyer w Austrii wyższej.
129. Morgotz Bazyli, włościanin, z Kutzmann w Galizyi.
130. Molyka Józef, pensionowany kapitan, auditor, z Friedek w Szląsku.
131. Müller, Józef Hermann, pensionowany kapitan, z Wr. Neustadt w Austrii niższej.
132. Mussil Franciszek, M. Sch. radca i protokolista, z Pawlowitz w Morawii.
133. Młynarczyk Józef, włościanin, z Kent w Galicyi.
134. Nagele Rajetan, posiadacz realności, ze st. Veit w Illiryi.
135. Nesweda Józef, prawnik, z Märisch-Budwitz w Morawii.
136. Neumann Leopold, dr., c. k. profesor, z Wiednia, przedmieścia Leopoldstadt, w Austrii niższej.
137. Neuwall Albert, radca kamer, z Wiednia, przedmieścia Josephstadt, w Austrii niższej.
138. Noskowski Karol, pleban, z Wadowic w Galicyi.
139. Nyczyporuk Grzegorz, włościanin ze Śniatyna w Galicyi.
140. Oheral Jan, redaktor, z Kremsier w Morawii.
141. Pawlikowski Stanisław, rolnik, z Nowego-targu w Galicyi.
142. Petryszyn Hrynko, włościanin, z Tyśmienicy w Galicyi.
143. Pfretschner Robert, doktor med., z Hopfgarten w Tyrolu.
144. Pietrowski Bartłomiej, włościanin z Winnik w Galicyi.
145. Pillersdorf Franciszek z Wiednia 1go obwodu, wewnątrz miasta w Austrii niższej.
146. Pitteri Jan Baptist, doktor, z Gradiska w Istrii.
147. Plass Jan, ekonom, z Edelsberg w Austrii wyższej.
148. Plicker Franciszek, komisarz obwodowy, z Rothenmann w Styrii.
149. Popiel Michał, włościanin, ze Starosoli w Galicyi.
150. Podlewski, Waleryan, właściciel dóbr, z Kossowy w Galicyi.
151. Posacki Konstanty, dziak, z Roźniatowa w Galicyi.
152. Praszak Alojzy, dr. praw, z Ungarisch-Hradisch w Morawii.
153. Prohaska Waclaw, rzeźnik, z Neustad w Morawii.
154. Prokopczyc Eustachy, profesor Gymnazyalny, z Mariampola w Galicyi.
155. Purker Józef, kmieć, z Horn w Austrii niższej.
156. Purtscher Adolph, doktor medycyny, z Wiednia, z Alservorstadt w Austrii niższej.
157. Rab Jakób, włościanin, z Rzeszowa w Galicyi.
158. Rahn Antoni, właściciel kopalni węgla, z Raigern w Morawii.
158. Ratz Rasper, c. k. sędzia, z Bregenz w Tyrolu i Vorarlberg.
160. Rauscher Ferdynand, właściciel folwarku z Laa w Austrii niższej.
161. Redl Franciszek, kmieć, z Zwettl z Austrii niższej.
162. Richter Karol Fryderyk, dr. adwokat, z państwa Iglau w Morawii.
163. Riegler Józef, właściciel realności i oberzysta, z Rötz w Austrii niższej.
164. Ryszko Jan, włościanin, z Rut w Galicyi.
165. Sawka Józef, włościanin, z Gródka w Galicyi.
166. Scherzer Jan Jerzy, mieszczan z Klosterneuburg w Austrii niższej.
167. Schlegel Józef, właściciel rękodzielni, z Völkermarkt, z Illiryi.
168. Schmitt Franciszek, dr. nadworny i sądowy adwokat, z Wiednia, przedmieścia Landstrasse, w Austrii niższej.
169. Schneider Karol, pastor, z Bielitz w Szląsku.
170. Schuster Wilhelm, sendyk, z Freiberg, w Morawii.
171. Schwarzer Ernest, redaktor, z Wiednia przedmieścia Gumpendorf, w Austrii niższej.
172. Scibała, Józef, rolnik, z Bobowy w Galicyi.
173. Selinger Engelbert Maxymilian, dr. profesor z akademii oryentalnej, z miasta Sternberg, w Morawii.
174. Sierakowski Władysław, właściciel dóbr, z Sokołówki w Galicyi.
175. Sittka, Jakób, doktor med. szlązki adwokat krajowy, z Iglau w Morawii.
176. Słasiowski Jan, włościanin, z Brzostka, w Galicyi.
177. Smarzewski Seweryn, właściciel dóbr, z Rohatyna w Galicyi.
178. Smreka Alojzy, dr. adwokat, z Liechtenwals w Styrii.
179. Smolka Franciszek- dr. adwokat, z Lubaczowa w Galicyi.
180. Sontag Leopold, właściciel dóbr, z Gmunden w Austrii wyższej.
181. Staffa Franciszek, chałupnik, z Romz, Morawii.
182. Sterle Franciszek, kupiec, z Brucku w Styrii.
183. Sterz Maxymilian, właściciel folwarku, z Jägerndorf w Szląsku.
184. Sterzin Walenty, włościanin, z Stein w Illiryi.
185. Stieber Wincenty, wójt dziedziczny, z Polnisch-Ostrau w Morawii.
186. Stöckl Ferdynand, radca apelacyjny, z Tyrolu.
187. Store Jan, włościanin, z Pilzna w Galicyi.
188. Strasser Alojzy, radca krajowy, z Witten w Tyrolu.
189. Streit Ignacy, radca magistratualny, z Eisenberg w Morawii.
190. Sturm Karol, właściciel realności, z Gonnobitz w Styrii.
191. Supanz Mateusz, właściciel dóbr, z Cilli w Styrii.
192. Szabel Balthazar, kupiec, z Otomunca w Morawii.
193. Szaszkievicz Grzegorz, g. k. ksiądz z Mannastrzysk w Galicyi.
194. Szeleszczyński Bonawentura, dziedzic z Leżajska w Galicyi.
195. Teltshik Henryk, wójt dziedziczny, z Fulnik w Morawii.
196. Teufel Franz, chłop; z Ybbs z niższej Austrii.
197. Thar Michał, posiadacz gospodarstwa, z Mölk w niższej Austrii.
198. Thinnfeld Ferd., z okolicy Gracu w Styrii.
199. Times Grzegorz, gospodarz z Czerniowiec na Bukowinie.
200. Trzeciecki Franc., dziedzic z Jasia w Galicyi.
201. Frummer Piotr, Dr., c. k. Adjunkt fiskalny z Hartberg w Styrii.
202. Turco Szymon, Baron, c. k. obwodowy komisarz z Valsugara w Tyrolu.
203. Ullepitsch Karol, adjunkt prokuratury kameralnej z Adelsberg w Illiryi.
204. Umlauf Jan, literat z Tulln w niższej Austrii.
205. Vacano Emil, asesor górniczego urzędu z Miasta Steyer w wyższej Austrii.
206. Violand Ernst, Dr. auskultant foralny, z Neuenberg w niższej Austrii.
207. Vlach Józef, c. k. radca kryminalny, z Woloska w Istrii.
208. Wagner Karol, c. k. uprz. wyrobnik z Nowego miasta w Morawii.
209. Walczyk Kazimirz, gospodarz, z Dembicy w Galicyi.
210. Weigl Anton, wójt dziedziczny, z Trübau w Morawii.
211. Weiss Józef, fabrykant z Würbenthal Szlązku.
212. Weisbauer Rasper, ekonom z Szarding w wyższej Austrii.
213. Wiesenauer Franc., Dr., professor z Waiz w Styrii.
214. Wieser Karol, Dr. adwokat sądowy z Lin-cu w Austrii.
215. Wittek Marcin, kmieć z Ungarisch-Brod w Morawii.
216. Wojtech Franc., nadekonom z Wildon w Styrii.
217. Wojtowicz Albert, gospodarz z Dombrowy w Galicyi.
218. Wörz Jan Grzegoż, adjunkt registratury gubernialnej z Imst w Tyrolu.
219. Zöpfl Franz, kontrolor kasy narodowej, Wieden, w niższej Austrii.
220. Zwickle Łukasz, Adjunkt krajowy, z Feldkirch w Tyrolu i Vorarlbergu.

Trzecie przygotowawcze posiedzenie sejmowe z dnia 15 zrana.

Posiedzenie rozpoczęło się po dziesiątej zrana. Po odczytaniu protokołów pierwszego i drugiego posiedzenia przedobradnego, którym wcale nie nie zarzucano odczytał prezydent imiona wybranych w oddziałach do sprawdzania wyborów deputowanych.

W oddziale pierwszym. Prezes: *J. Jakubowski*. Sprawozdawcy: *Richter*, — *Machalski*.

W oddziale drugim. Prezes: *Albert Neuwall*. Sprawozdawcy: *Gredler* — *Scherzer*. Pisarz: *Gnidkowski*.

W oddziale trzecim. Prezes: *Lubomirski*. Sprawozdawcy: *Wakano* — *Smarzewski*. Pisarz: *Sturm*.

W oddziale czwartym. Prezes: *Aleksander Bach*. Sprawozdawcy: *Cavalcabo* — *Szaszkiewicz*. Pisarz: *Błonski*.

W oddziale czwartym. Prezes: *Hagenauer*. Sprawozdawcy: *Violand*, — *Miklovitz*. Pisarz: *Demel*.

W oddziale szóstym. Prezes: *Catinelli*. Sprawozdawcy: *Seeliger*, — *Trummer*. Pisarz: *Huemer*.

W oddziale siódmym. Prezes: *Kautschitsch*. Sprawozdawcy: *Bielecki*, — *Brestl*. Pisarz: *Wiesener*.

W oddziale ósmym. Prezes: *Cajetan Mayer*. Sprawozdawcy: *Goldmark*, — *Hubicki*. Pisarz: *A. L. Fischer*.

W oddziale dziewiątym. Prezes: *Füster*. Sprawozdawca: *Gleisbach*. Pisarz: *Sierakowski*.

Dla wypracowania prowizorycznego porządku spraw sejmowych, wybrano w oddziałach: *Smereker'a*, *Feifalik'a*, *A. Bach'a*, *L. Neumann'a*, *Smolkę*, *Fischhof'a*, *C. Mayer'a* i *Streit'a*, którzy się ukonstytuowali i *A. Bach'a* prezesem obrali.

Po odczytaniu tych imion zawezwał prezydent sprawozdawców przeznaczonych do sprawdzania wyborów, aby zdawali sprawę w tej mierze. *Fischhof* uskarżał się na niedokładność stenograficznych sprawozdań. Trzebaby, sądził on przynajmniej 8miu stenografów, i aby wolno było mowcy przeglądnąć dla kontroli sprawozdania przed podaniem ich do druku, Prezydent oświadczył, że się o to postara, aby było obecnych ośmiu stenografów. *Gobbi* jeden z przestrzegaczy porządku, oświadczył, że wszyscy 4tej razem umówili się względem swych obowiązków, i że rozmaite zatrudnienia te pomiędzy siebie rozdzielili. Jemu przydzielono rozdawanie wstępnych kart na galerję. Jakoż uskutecznił on to na dzisiaj wedle dotychczasowego zwyczaju, na przyszłość jednakże radzi, aby rozdawanie biletów uskuteczniano wedle następujących prawideł:

Wstęp ma być wolnym dla każdego, gościom z prowincyi trzeba wnijście ułatwić, a niewygodom wynikającym z wielkiego natłoku na galerji i u wchodów zapobiegać; dla tego radzi on podzielić galerję na dwie części, jedną trzecią część miejsca zachować dla przybyszów z prowincyi, dwie zaś trzecich części otworzyć dla reszty publiczności. Wstęp ma być dozwolonym tylko za ukazaniem biletu, z którego to powodu mają goście z prowincyi postarać się o takowe za pośrednictwem znajomych deputowanych, tutejsi zaś przed każdym powiedzeniem od 7 do 9 zrana, zgłaszać się po nie w ujeżdżalni. On sam będzie dozorował rozdawaniu tychże i zarazem starał się o to, aby dozwolono także wstępu najbiedniejszej klasie ludności. W ten sposób, ponieważ tylko dla 400 osób jest miejsce na galerji, spodziewa on się przestrzegać

najlepiej zasadę jawności, równości i sprawiedliwości. *Miklositsch* popiera ten wniosek, jako usuwający najmniejszy cień parcjalności. *Lubomirski* znajduje, że różnica, jaką zrobiono między obywatelami z prowincyi i tutejszemi, sprzeciwia się zasadom równości.

Schneider sądzi, że obcych, którzy z tutejszemi stosunkami nie tyle są obznajomieni, trzeba uwzględnić, przeto zapobieżę się nieufności prowincyi. Kiedy już głosowania żądano, podnosi się *Violand* i wnosi, aby na trzecią część miejsca bilety dla obcych z prowincyi wydawać, na resztę zaś miejsc bez biletów wpuszczać. Prezes napomina galerję, aby na przyszłość nie dawała oklasków inaczey posądzą izbę o stronnicość, a biletami handlować będą. Sprzedawano już bilety po 4 i po 2 cwancygiery, scisku przed bramami i tak ustrzedz nie będzie można. *Prokopczyc* myśli, że przy takim urządzeniu trzecia część mogłaby próżną zostać, przecoby publiczność pokrzywdzoną była. *Gobbi* radzi, że bilety dla obcych dzień przedtem wydawać, a resztę biletów publiczności rozdać. Jeden z deputowanych popiera wniosek *Gobbiego* z powodu, że gdyby bez biletów wpuszczano, wtenczasby siła fizyczna rozstrzygała. *Mayer* wzywa, aby głosować nad pytaniem, czy wstęp za lub bez biletów ma być dozwolony. Zgromadzenie uchwała z znaczną większością wstęp za biletami. Wniosku *Popiela* żeby trzecią część biletów rozdać deputowanym do rozdania nikt nie popiera. — Wniosek *Mayera*, aby dotychczasowy porządek zastrzymać znaczną większością przyjęty.

Zgromadzenie w porządku dziennym przechodzi do sprawozdania wyborów. Sprawozdawca sekcji czyta imiona tych, którzy przez wydział bez wszelkiej wątpliwości uznani są. *Goldmark* żąda, żeby sprawozdawca powiedział ważniejsze momenta przy głosowaniu wydziału, a przeszło nie wątpliwość wyborów uzasadnił. *Brestl* przeciwny temu dla straty czasu. U *Podlewskiego* z *Kossowa* i *Machalskiego* z *Brzeska* w *Galicyi*, liczba potrzebnych 10 podpisów na kredytywie nie zupełna, dlatego wydział te wybory wysokiej izbie do rozstrzygnięcia podaje wnosząc aby nie uważać na tę formalność i wybory za ważne uznać. Izba przystaje na to. *Neuwall* chce dla zadosyć uczynienia prawu wyborowemu, aby podług uznania izby wybory ważne były, ale akta do uzupełnienia tych 10 podpisów na miejsce wyborów przesłane były. *Mejer* sądzi że izba jest udzielna i wyższa nad prawo wyborowc. Odesłanie aktów tylkoby pisaniny namużyło, jest więc za bezwarunkowem potwierdzeniem wyborów. Izba przystaje. — Sprawozdawca 2giej sekcji czyta zdanie wydziału, którem wszystkie wybory za niewątpliwe uznane, prócz jednego, przeciw któremu taka zachodzi wątpliwość, iż jeżeli pogłoski, które do wiadomości wydziału dochodzą, są prawdziwe, ten wybór natychmiast odrzucony być musi. Było jedno zdanie w wydziale że: zaraz ten wybór unieważnić nie wypada, pytanie więc: czy już teraz czas o tem rozstrzygać, czyli też gdyby więcej takich przypadków było, czy trzeba osobne posiedzenie lub komitet wyznaczyć któryby rozstrzygał. Odwołuje się na przykłady obcych krajów n. p. *Frankfurtu* i wnosi, żeby zgromadzenie wyrzekło, czyli pytanie o tym wyborze dzisiaj do głosowania ma być podane, czyli też zacząć dopokąd się więcej takich wątpliwych wyborów nie pokaże. *Löhner* chce żeby natychmiast o tem dyskutowano, sądzi tajemniczość za niestosowną tam, gdzie jawność być ma; jeżeli idzie o zaufanie wybranych, to trzeba jawnie działać. *Majer*

mówi, że to nieporozumienie, albowiem nie powiedziano, że akt ten ma być zatajony tylko idzie o to czy dziś lub kiedy indziej przed galeryami lub przed komisją ma być wyjawiony. Najbliższy cel sejmowi jest aby się ukonstytuować. Prowizoryczny porządek czynności mówi, że sejm wtenczas jest ukonstytuowany jeżeli 194 wyborów za ważne uznanych będą, więc go prędko przejść trzeba, a jeżeli nad wątpliwym wyborem debatować będziemy, to może kilka tygodni potrwać.

Można zatem tę rzecz odwlec aby potrzebna liczba prędeży się zebrała lecz odciągać jej nie można jawności. *Borrosch*. To prawda że izba samowładna lecz jeszcze mało posłów i tychże prawność poczęści wątpliwa. Dla tego jeżeli wątpliwość wyboru znaczna przychodzi, trzeba wykluczyć takiego członka aby nieprawnym sposobem nie zabierał głosu. *Brestl* popiera *Majera* aby nie przeciągać ukonstytuowania sejmowi. *Neuwall* sądzi że godność zgromadzenia wymaga aby każdy taki przypadek zaraz przedłożyć, może być taki przypadek, który członkowi odbiera zaszczyt i zaufanie znajdując się tutaj. Czyliż posłowie mogą takiego członka cierpieć między sobą? Jeszcze jeden członek popiera wniosek *Majera*, że do zaprzeczenia wyboru cała już ukonstytuowana izba potrzebuje. W nieukonstytuowanej mogą także wątpliwi członkowie siedzieć. *Langie* popiera *Majera* i do powyższych powodów ten dodaje że izba teraz tylko prowizoryczne rozporządzenia uchwałać może aby dojść do ukonstytuowania. Prowizoryczny regulamin sejmowy tudzież inne prowizoryczne rozporządzenia można odmienić. Lecz bliźniemu czci i prawa prowizorycznie odmawiać nie można, bo tego poprawić już nie można. *Smolka* sądzi że i regulamin sejmowy w tym duchu mówi. Żądają z wielu stron głosowania, wniosek *Majera* przyjęty. Sprawozdawca 3ciej sekcji odczytuje wybory uznane za ważne. Przeciw *Franciszkowi Franzl* z *Morawy* jest protest, który wydział uważa za nieważny; izba uznaje wybór za ważny. — Jeden z posłów na prawej mówi, że po zaszczytnej uchwale dzisiaj już więcej wątpliwymi wyborami zatrudniać się nie można. *Majer* odpowiada, że jeżeli jaki błąd w formalności zachodzi, który ominąć można, to i zastanowić się nad nim można, tylko w razie jeżeliby wydział sam wybór który za wątpliwy ogłosił, natenczas sprawdzenie według dzisiejszej uchwały ma być odłożone. — Sprawozdawca odczytuje protest wspomniany. Zasada się na tem, że *Franzl* dóbr nie posiada, że dla niego mieszczanie i urzędnicy głosy jednali, że kartki dla wyborców przez innych pisane były; że protestujący z jego wyboru nie są kontenci, bo prócz dziesięciny żadnych nie uznaje ciężarów, z państwem żyje w przyjaźni (powszechna wesołość), a za chłopem nie obstaje. Wydział jest tego zdania, że wybór *Franzla* nie podpada żadnej wątpliwości i wnosi, żeby to izba potwierdziła z tym dodatkiem, że Prezydium nie ma prawa stanowić o ważności wyborów, co jedynie sejmowi wolno. — W 3 sekcji zachodzą o *Smarzewkim* i *Macieszkiewicz* wątpliwości z powodu niektórych błędów w formalności, (jedna część wyborców nie głosowała.) Izba potwierdzając zdanie wydziału, uznaje te wybory za ważne. Także w 4 wydziale wszystkie wybory za ważne uznane, chociaż niektóre błędy co do formalności zaszyły, n. p. *Kraiński* z *Dobromila* z *Galicyi* zamiast od 104 tylko od 11 wyborców obrany został, tylko 21 było przytomnych, bo tylko 24 wyborców wybranych było.

W piątym wydziale znajduje się protest przeciw Forscherowi z Judenburgu w Styrii. Ci, którzy protestują, oświadczają, że deputowanemu dlatego nie wierzą, że jest bogatym (powszechna wesołość.) Oprócz niego chcą mieć jeszcze innego deputowanego, a jeżeli sejm nie przystanie na to, tedy oni rozporządzeń sejmu słuchać nie będą. Wybór za ważny uznano. W 6tym wydziale wybory Bodnara i Krausego z Galicyi mające usterek w formalnościach za ważne uznano. Między sprawdzanymi wyborami 7. wydziału jest także wybór Smolki, przeciw któremu chłopci podali protest, że on nie jest ich stronnikiem nie jest ani Arystokratą ani Demokratą, ale wielonym republikaninem. (Powszechna wesołość. Wybór za ważny uznany.) W 8. wydziale nie ma wątpliwości o wyborach żadnej. W 9. wydziale jest protest z Tarnowa przeciw wyborowi Bogdaśa, przy którym nadużycia zaszły. Protest ten Ministerium do Gubernium odsłało. Wydział zatem wnosi ostatecznie rozstrzygnięcie o tym wyborze zawiesić, prosi zaś Ministerium, aby rozpoznano tę sprawę przyspieszyło, ponieważ tylko rubrum protestu, nie zaś sam protest znajduje się pod ręką. Wskazano wnosi, żeby Gubernium nie rozpoznawało tej sprawy, lecz protest sejmowi przedłożyło, ponieważ w niektórych razach nie polityczne władze lecz sądowe rozpoznawać mają. — Trzeciński żąda tego tem bardziej, że polityczne władze w Galicyi często dwuznaczne role odgrywają. Langie sędzi, że władze o nadużycie przy wyborach oskarżono śledztwa przeciwko sobie prowadzić nie mogą. Neumann. Protestu osądzić nie można, nie widząc go — zapada uchwała, by protest reklamować i wysokiej izbie przedłożyć. Jeden jeszcze wybór ważno wątpliwości wzbudził, jednak według zapadłej uchwały, rozprawa nad nim odłożona. Neumann żąda, aby ogłoszono liczbę ważnych wyborów. Sekretarz podaje 130. Prezydent wzywa wszystkich posłów, którzy do żadnego jeszcze wydziału nie należą, aby się przez losowanie dali do którego wciągnąć, i to zaraz po posiedzeniu. Machalski z Galicyi oświadcza, iż od kilku deputowanych, którzy jeszcze 15go Czerwca obrani byli, akta wyborcze jeszcze nie nadeszły, kilka innych wyborów od urzędów na nowo rozpisano. Jest to targnięciem się na prawa sejmu, trzeba się zatem do Ministerium udać. Czynią to Machalski i inni galicyjscy deputowani. Prezydent formułuje wniosek: »prosić wysokie Ministerium.« Sierakowski: Sejm nie prosi, ale wzywa (fordert.) Machalski formułuje wniosek: zaważać Ministerium, aby akta wyborów dla deputowanych przysłało i podano przyczyny, dla czego w kilku miejscach nowe wybory rozpisane były. Trzeciński. Urzęda przywłaszczają sobie prawa sejnowe. Halpern oświadcza, że już dawno wybrany został, a dotąd jeszcze jego akta nie przyszły. Goldmark wnosi poprawkę by zaważać urzęda, aby podały przyczynę, dla czego dotąd aktów nie ma. Na przedstawienie kilku deputowanych, że to się samo przez się rozumie, iż ministrowie dostatecznie ze wszystkiego sprawę zdadzą, cofa poprawkę. Neumann żąda, aby ten wniosek na dwie był podzielony części. Jeden deputowany z Galicyi: Tu jeszcze drugie zachodzi pytanie: należy się zapytać urzędów jakim prawem mogli drugie wybory rozpisać. Lükner. I on zgadza się z wnioskiem szanownego członka, że i w drugą część tej kwestyi wejść trzeba, inaczej łatwo stać się może,

że wybiorą, pomimo, że tu już jeden deputowany przyjęty, jeszcze jednego.

Inny deputowany - mniema, iż nie może zgromadzenie wchodzić w te pytania, gdyż to są tylko prywatne wiadomości deputowanych tutaj siedzących, a nie urzędowe.

Machalski zaprzecza, jakoby to były prywatne wiadomości, wyjął on je z urzędowych obwieszeń Gazety lwowskiej.

Prezydent przedkłada obadwa wnioski: żądać od ministerium, aby dało nakaz galicyjskiemu Gubernium niezwłocznego nadesłania sejmowi protokołów wyborczych z wymienieniem wszystkich powodów, dla czego ich dotąd nie nadesłano. Prezydent każe głosować, a gdy zgromadzenie zatem się oświadcza, czyni Mayer wniosek, aby pierwszą część ogólniej sformułować, i nie żądać tego jedynie od galicyjskiego gubernium, lecz w ogóle od wszystkich prowincyj austriackich. Gdy i ten dodatek przyjęto, robi Machalski wniosek, aby ministerium owo powtórne wybory natchmiaszt zawiesiło. Mayer mieni to zbyt czynnem; wnosi iż samem ogłoszeniem przez izbę za ważne uznanych wyborów w pismach publicznych tegoż samego celu się dopnie. Mascha żąda, ażeby wniosek ten sformułować co do specjalnych galicyjskich wyborów, gdyż fakta to są jawno.

Prezyl uznaje wnioski te za zbyt czynnem i powiada: Wszystkie przez gubernium rozpisane powtórne wybory powinniśmy osądzić za nieważne, gubernium bowiem nie ma prawa rozstrzygnięcia o ważności lub nieważności jakiegos wyboru, dla tego trzeba nam tak samo nie zwracać uwagi na jego uchwały, jakieśmy to uczynili z protestacjami pojedynczych osób; gubernije są w tej mierze czemś prywatnem dla nas, i jedynie tylko sejm ma prawo o prawności wyborów rozstrzygać. Mascha: Właśnie dla tego, że to nie były osoby prywatne, ale zwierzchności, jest ważnem dla nas poznanie tych przyczyn, dla których powtórno rozpisano wybory; dlatego też ja obstawiam przy poprzednim wniosku moim. Powien deputowany twierdzi, że i w Morawii drugi wybór przedsięwzięto z powodu, że komisja wyborcza niezrozumiała wyboru, i mniema, że w takich razach urząd ma moc unieważnienia wyborów. Dylewski: Urzędy nie powinny się nawet troszczyć o to, czy wybór ważny lub nieważny, tylko sejm ma wyłącznie prawo rozstrzygnięcia o tem. Trzeba więc, aby gubernuje nie tylko protokoły wyborów powtórnych, ale i pierwszych przysłały, inaczej sejm nie będzie mógł rozstrzygać, czy wybory były ważno lub nie ważno. Nie trzeba żądać sprawozdań z wyborów, bo to przy znanej manipulacji urzędów długo potrwa. Robię wniosek zatem aby od ministerium żądać polecenia urzędom, by w osąd o wyborach się nie wdawały, lecz jedynie protokoły sejmowi przysłały.

Jakis deputowany z Styrii utrzymuje, że, gdy Gubernium wedle regulaminu wyborczego pewnych formalności trzymać się ma, więc także i urzędom służy prawo te wybory unieważnić, gdzie tych przepisów się nie trzymało. Borrosch: Gdy błędy w formalnościach rozmaitego są rodzaju i rozmaitych odcieni, i tak nieskończonych, jak między zupełnie łysą a zupełnie porośłą głową, więc nie możnaby linii granicznej pociągnąć między działalnością sejmu i urzędów, dlatego tylko sejmowi służy prawo sądenia o wyborach. Poprzedni mowca zarzuca: Więc nacóż przydał się regulamin wyborczy. (Reklamacje żywo ze wszech stron przeciwko temu.)

Mascha: Przez rozpisanie nowych wyborów nie potrzebne tylko zaburzenia poczyniono, jedniakowo trzeba czekać bliższych doniesień, gdyż inaczej o tem sądzić nie można. Wnoszę więc jeszcze raz, aby tylko o Galicyi mówić, gdyż tylko tam są fakta sprawdzone Jakubowski: Wedle regulaminu wyborczego tylko sejmowi służy prawo rozstrzygnięcia o wyborach; prawo to jest jasne, trzeba więc Gubernium pociągnąć do odpowiedzialności a gdy drugie wybory rozpisano, to niech za karę zwróci kosztą podróży. Mayer zarzuca, iż w regulaminie nie ma paragrafu, któryby to jasno wyrażał. Durbasiewicz i Bielecki popierają poprawkę Dylewskiego, przyczem szczególnie zwracają na to uwagę, iż pierwsze wybory komisarz rządowy uznał za ważne.

Violand jest tego samego zdania; utrzymuje, iż teraz przeciw muszą już raz wyjść na jaw wszelkie machinacje galicyjskiej biurokracyi, więc popiera, aby sprawozdania natchmiaszt przysłało. (Głośno okłaski z galerii.) Neumann zgadza się ze zdaniem poprzedniego mowcy, lecz protestuje przeciw okłaskom galerii, gdyż przeto nie będzie można prowadzić swobodnych obrad. Wzywa zatem prezydenta, aby galerii spokojność zalecił. Prezydent czyni to z tą uwagą, iż w razie, gdy galerija tego nieusłucha, zmuszony będzie prosić ją o opuszczenie galerii. Lehner: Trzeba przypadki specjalne przytoczyć, i z wymienieniem obwodów, w których to się stało do protokołów zapisać, gdyż tylko wtedy będzie można śledztwo przedsięwziąć. Inny deputowany żąda, aby i gazety przyłączyć. Machalski dyktuje imiona sekretarzowi. Borrosch czyni uważnym, iż od właściwego przedmiotu debat odstąpiono; pytanie tylko jest takie, czy sejm ma jedynie rozstrzygać o wyborach, czy i urzędy, cytując paragraf 01. prawa wyborowego, w którym choć pośrednio prawo to sejmowi przyznano. Mayer: Udzielność zgromadzenia już jest wyrzeczona, nim poprzedni mowca wszedł do izby, jak to widoczna z regulaminu prowizorycznego, któryśmy sobie ułożyli. Nie miał on wcale tego na myśli, aby sprzeciwiając się szanownemu deputowanemu Jakubowskiemu, choćby najmniej wątpliwość o kompetencji zgromadzenia w tej mierze, wspominał on to tylko dlatego, ponieważ spostrzegł, iż niestety nie było tego w ministerialnym regulaminie.

Neumann. Na to niepotrzeba dowodu, jest to tak jasno, jak 2 razy 2 jest 4, popiera on zatem wniosek deputowanego Prestla. Dylewski powtarza swój dawniejszy wniosek; Galicya bowiem jest to kraj biurokracyi i politycznych awanturników. Rzecz to widoczna, albowiem deputowanych dzisiaj sejm uznał, przeciwko którym urzędy protestują, rozporządziwszy nowe wybory. Goldmark popiera wniosek Prestla, a oraz ubolewa, iż od właściwej debaty zanadto się oddalono. Stadion: Gdy te przypadki po jego odjeździe podobno wydarzyć się miały, więc dotąd milczał; gdy jednak po kilkakroć powstawano na biurokracyę galicyjską, więc on, jako Gubernator Galicyi z obowiązku przemówić musi. Wnosi, aby nie za pospiesznie sądzono o postępowaniu tamtejszych urzędów, gdyż jedynie zanadto wielka gorliwość mogła być przyczyną takiego postępowania. Jest tedy zdania tego, aby akta przesłało, lecz gdy zgromadzenie wyrzekło już swoją samodzielność, więc niech przynajmniej nie przypuszcza złej woli w urzędnikach. (Przorywają mu ze wszystkich stron, wołając: do głosowania! do głosowania!) Prezydent w następującym porządku czyni wnioski: 1) Wezwać ministerium do polecenia urzędom, ażeby w osąd wyborów się nie wdawały, lecz jedynie protokoły wyborów tu przysłały. 2) Ministerium ma nowe wybory natchmiaszt zawiesić. 3) Zapytać Ministerium, dla czego z Galicyi nie przysłało wszystkich protokołów, również wezwać, aby zgromadzeniu objaśnienie dało. Na żądanie Durbasiewicza, aby pierwaj za pierwszym wnioskiem Dylewskiego głosować, czyni to zgromadzenie; i z poprawką Mayera, aby przed słowem: »przysłały« położyć »jak najspieszniej« przyjmuje znaczną większość. Inny wniosek deputowanego Call: Wezwać Ministerium, by poleciło urzędom jak najspieszniejsze przysłało wszystkich protokołów, bez względu na to, czyli wybory uznano za ważne lub nieważno, takżo przyjęto.

(Dalszy ciąg nastąpi.)